

hvor vi ikke tror, at regeringens forslag matcher de mål, vi har.

Så vil jeg i øvrigt henvise til den udredning, som er kommet fra Nordisk Ministerråd. Det er sådan set i høj grad den, vores forslag bygger på.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det har været en lang dag, og det er muligt, jeg har misforstået noget. Men det, jeg hører, hr. Jann Sjursen sige her, er, at når der søges familiesammenføring, ofte efter ægteskabet er indgået, skal man sikre, at den unge kan komme frit frem med sine synspunkter, uden at familien blander sig, og så skal man tilbyde al mulig rådgivning.

Det forekommer mig at være et noget absurd forslag, for så lægger man altså op til, at den unge må bøje sig for kravet om ægteskab, og når der så bliver tale om familiesammenføring, griber det danske samfund ind og giver støtte, hvis den unge siger, at det er et tvangsægteskab. Var det så ikke fornuftigere og bedre at give det signal på forhånd, at i de situationer bliver der ikke familiesammenføring, snarere end at indgå ægteskabet og derefter komme og sige: Jamen i øvrigt vil vi slet ikke?

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jamen under alle omstændigheder forudsætter den situation jo, at de unge selv tilkendegiver, at her er der tale om et tvangsægteskab. Jeg vil også godt understrege, at selv om det selvfølgelig er ulykkeligt, at man er i den situation, at ægteskabet er indgået, vil de øvrige initiativer, som regeringen i øvrigt også lægger vægt på, jo også være målrettet mod dem, som rent faktisk måske står over for at skulle indgå ægteskab – altså rådgivning til f.eks. de unge kvinder, som typisk vil kunne komme i klemme på den konto. Det er jo ikke et spørgsmål om, at enten venter vi med at gøre noget, til folk har indgået ægteskab, eller også gør vi det tidligere, så vi undgår, at de rent faktisk indgår ægteskabet.

De initiativer, vi foreslår, vedrører både dem, der står over for at skulle indgå ægteskab, og altså også dem, der kan være kommet i klemme, når ægteskabet rent faktisk er indgået, hvor man må sikre hjælp til, at de – hvis omstændighederne altså er til det – kan komme ud af det igen på en fornuftig måde.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Vi taler altså om en situation, hvor ægteskabet er indgået, og hvor den unge også siger fra over for myndighederne. Tror hr. Jann Sjursen virkelig, at det bliver nemmere for den unge? Tror hr. Jann Sjursen, at det vil være nemmere for den unge, der har ladet sig tvinge ind i et ægteskab, at sige fra og sige: Jeg vil i øvrigt ikke have familiesammenføring, for det er indgået under tvang. Det kræver da vist ikke dobbelt, men syvdobbel karakterstyrke på det tidspunkt. Det var dog bedre, at den unge kunne sige fra forinden, og at forældrene vidste, at der ikke var ubetinget ret til familiesammenføring. Jeg tror, at virkningen af det signal vil være væsentlig større for forældrene og væsentlig mindre belastende for den unge person, det drejer sig om.

Anden næstformand (Henning Grove):

Så går vi videre i ordførerrækken.

Ordføreren for forslagsstillerne til B 72 og B 73, hr. Helge Adam Møller.

Helge Adam Møller (KF):

Da jeg har forstået, at jeg kun har 10 minutter her, skal jeg begrænse mig til at sige tak for tilslutningen fra Venstre og Dansk Folkeparti til de to konservative forslag og tak for den delvise tilslutning fra Socialdemokratiet og De Radikale. Tak.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg vil gerne sige tak til Venstre og De Konservative for deres meget klare støtte til regeringens forslag og også tak til andre partiers ordførere, som har sendt positive signaler – om ikke andet, så om hensigten med forslaget.

Jeg synes, det er meget vigtigt at holde fast i, at grundlaget for forslaget først og fremmest handler om et bestemt menneskesyn. Det handler om det menneskesyn, som jeg oplever er fundamentet for det danske velfærdssamfund, nemlig at man stræber efter at have så frie og selvstændige mennesker med ansvar for deres egen tilværelse som overhovedet muligt. Men vi må konstatere, at vi har en gruppe unge mennesker, som ikke har den frihed og selvstændighed og ansvar for deres eget liv i det danske samfund, som ellers er vores adelsmærke, og derfor mener jeg, at det – som det har været op gennem historien – er en politisk opgave at give nogle rammer, der så vidt muligt